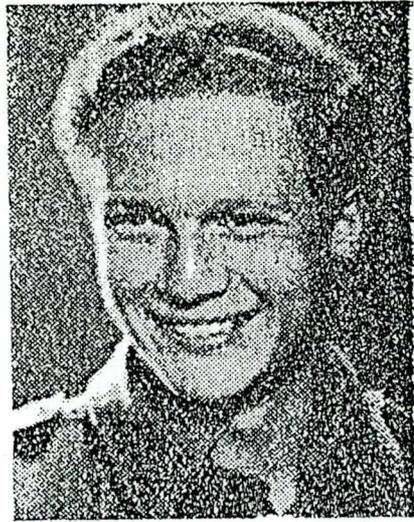

יב'צ'יה אלעזר צ"ל

ידידיה (זלנפרוינד) אלעזר

בן גרשון ומלכה. נולד בכ"א בשבט תר"ץ
בירושלים. בהיותו בן 10 נתיחם מאביו,
ואמו נטלה עליה את עול הפרנסה (בית
מסחר ומלאכה לאופטיקה), הבית וחינוך
שני יתומיה. הוא השתדל לעזור לה
בהשגחה על האח הקטן ושאיפתו היתה
ללמוד את המקצוע לכשיגדל, כדי להקל
את העול מעל אמו. למד בבית-הספר הדתי
"חורב" ובגיל 15 וחצי גמר בו את הקורס
התיכוני. מילדותו הצטרף לחוג הנוער

"עזרא" שליד בית-הספר. היה נאמן להשקפותיו הדתיות-לאומיות
תימוסיו וסגולותיו האישיות חיבבוהו על כל יודעיו. השפיע על חבריו,
בני משפחות חרדיות מעולי גרמניה, להשתלב בחיי הנוער הארצישראלי
לפיתוח כשרם הגיפני וההגנתי מוך כדי שמירה על האופי הדתי
במלואו, ולחייב אף את הבנות להצטרף לשורות ה"הגנה". בדיונים
ובבירורים בתנועתו ידע להסביר ולשכנע שהחובה למולדת מוטלת גם
על הנוער הדתי ואת הקדושה צריך להכניס לתוך החיים ולא לבודדה
מחוצה להם. תוך כדי לימוד שקדני, עזרה לאם ופעילות ציבורית
בתנועתו, מצא שהות גם לפיתוח כשרו הגופני באיגוד-הספורט הדתי
"אליצור", בו סיים קורס מדריכים ונתחבב כמדריך וכחבר על חניכיו.
אחרי סיום בית-הספר התיכון שאף לצאת להכשרה בפלמ"ח ולהיות
לחקלאי בקיבוץ דתי, אך הדבר נבצר ממנו בגלל גילו הצעיר ונסיבות
משפחתיות ולפי שעה הסתפק בחיים קיבוציים אחרים: למד שנה
בישיבה "קול תורה", כדי לספוג תורה ודעת ובהתאם לתקנת המוסד
חי בפנימיה שלו. בצורת החיים ב"ישיבה" לא מצא את השלמות
הנכספת, אך כבחור נבון ידע להתפשר עם המציאות. שאף וקיוה
לשכלל את צורת החינוך התורני בעתיד בהתאמה לצרכי הזמן. אחרי
צאתו מה"ישיבה" הצטרף לפלוגה הדתית של גדנ"ע ושימש בה כמדריך.
סיים קורס ב"הגנה" ואם כי ראה בחינוך הצבאי טשטוש אפיו של האדם,
כיצור רוחני וגם חובת ההצדעה למפקד, שגם הוא אינו אלא בשר-ודם,
לא היתה לפי רוחו, הבין את ההכרחיות שבדבר והשלים עמה.

למלחמת-השחרור התיצב בין הראשונים ובמשימות הקשות היה מסור לפקודיו ושוקד על טובתם. בהיותו עסוק יומים בהצלת כלי הבית מדירתם שברחוב הסולל, שנחרבה בשעת פיצוץ בית "פלסטין פוסט", מצא שהות גם להשתדל למען שחרורו ההכרחי של אחד הטוראים בכיתתו. ביקש לעבור לגדוד של מבוגרים, אך בגלל הצלחתו בגדנ"ע עיכב אותו הפיקוד העליון בהפקיד זה. עם צאת הבריטים התמסר לקרבות באזורים שונים של ירושלים וסביבתה, בשייך-ג'ראח ובהתקפה על כנסית נוטרדם. הועלה לדרגת מ"מ, אך לא הספיק לקבל מחלקה לידו. היה במשמר בעמדת נוטרדם ועמד מול התקפה קשה. אחר ההתקפה היה רעב והואיל והמטבח בנקודה ההיא לא היה כשר הלך לאכול בנקודה שברחוב הנסיכה מרי, שם היה המטבח כשר. בדרך נפצע קשה מרסיסי פגז ואחר כך כמה ימי יסורים קשים מת ב-15.6.1948. בו ביום הובא למנוחת-עולמים בבית-הקברות בסנהדריה בירושלים.

ליום זה לך ולעצמך!

התחמתי אלה למעשהך ולקבלתם & תמונות,
כי גם כגד שלני זוכרת הבלתי אמן ואתר, על שפה
תמונות אלני האווה, שבילגתה את מקד קבלת שבת
כשאלני הוסי סלולת יאיה הן? ילני מקרב שמשלת איתן!!
אשר, ובשבילי שגד, קבלתי בזמן על, "אלתי צוה"
ביוזמתי, על כל פנים בזמן אתם פאלים כבד, זוגת כעם
מקו, ואת סוב עם אלני כלום. על כל פנים מי שלא מכיר את
באביבות מילא מקנים בזמלני על זמנה שבשניוים הולכות
כסדרת אל באביבות איון מזלמת (המלח זי כוד הביט)
סוב שבקום הוב מזלמ, ולכן יש לכס עם יכמה: (אל
קבלת בזמן הבין עם טעני כזבת) ב"ט ותודה מאלים ועמנו

אוד: הוב נמתי את השלח הילסון.

הוא היה קצת...

~~בה כבד~~

אזמתי: תשלח לי את הפגיליב של התמונות שלי!

תודה לך

אלעזר ידידיה ז"ל

(מדריך בסניף אליצור ירושלים)

מראשוני חברי "עזרא", ומטובי הניכיה, שמטרת האיגוד שבתה את לבם. מראשית פעילותו של הסניף לקח אלעזר חבל פעיל בו, חבר ב"פלוגת היסוד" — קבוצת מדריכים ראשונה בסניף — ומבוגרי קורס המדריכים בכפר-אברהם. בהיותו תלמיד בישיבה, הוא לוחם להקמתה של קבוצת תלמידים מהישיבה ומדריך אותה, וקובע ע"י כך תקדים נאה בהווי הישיבה ובפעולות הסניף. הוא מרחיק לכת עוד יותר בהשקפתו על מקום הגעור הדתי במאבק של הישוב, ומצטרף — בניגוד לדעת מוסדות הישיבה — לשורות ההגנה כמפקד בגדנ"ע, ומשתתף באופן פעיל בהגנת פרברי העיר.

בעך יקר ומופלא היה אלעזר. טוב לבו וטוהר מחשבותיו טבועים היו בהבעת פניו, ובתצחוק

רחבה נסוכה היתה תמיד עליהם. זו לא עובי תהו גם בשנים שהיפש דרכו ונראה היה כנר בוך. לא אחת גילה לפני את לבו, ולא הניח פינה בנפשו שלא פרשה לפניו. דומני שהיתה זו משפחתו שכולת-אב — שערכה את החלטתו אם לנקוט באומנות או בתלמוד-תורה. לבסוף בחר בתורה — ומאושר היה על החלטתו זו, ולא הניח ידו מתפקידו כמדריך גם לאחר שהחל בלימודיו.

עם גבור הקרבות מלא אלעזר תפקיד בגדודי הגעור ובשעת מילוי תפקידו נפגע מרסיס פגז ובאורח טראגי ביותר — כי לא חששו כלל לחייו — יצאה נשמתו בטהרה.

פעילי סניף ירושלים וחבריו — מתקדשים

בזכרו!

ירושלים, 28 באוגוסט 1994

בני-אזעל יציבה זיל
אזעל בני זיל הייב הבכור שלי. הצליח נפטר בשנת 1940
וקא הייב האו "והאגא" הנפלא של איתו יעקב שהיא
ב-8 שנים צעיר ממנו.
זה כבר 46 שנים שאזעל אינו. הייב והאו הטוב
היותר שניעל בצואה. אין ציף מאז אזעל יונתו!
מאז שהיב ממני-אין שהיא שלימה בהמו לא שהמוט,
לא בהיב וזא האוקוים שהמוט.
עצין לא מלאו לו 18 בשנה. בקשה ממנו מאז
שלא יצטלב עמבריו קלאל זילו הפעירו איק אלומו
הייה: אמא, או לא מנייה ומנישה שמקומי שקר
אני הייב בה 88 הכותבי שורה אלה, אין לי כבר
הייה בעולם הייה יצק הזכרון כבר לא פתוי שהיה.
רדיו הייב שמעו שהיה פסק מן אוצק נפלא -
אזעל בני זיל! יהייב זכרו אזעל.

מאכה יציבה

לזכרון הנופלים

- על חבר הנפל -

מ"מ אלעזר ידידיה הל"ד

אמת היא. אלעזר איננו, ויחד אתו נעלם גם אותו חיוך שלו והו
 תמיד וקרבתו אל כל רואיו.
 זוכרת אני אותו, כסלמחרת פצוץ בנין ה"פלסטיון-פוסט", רץ
 לביתי כשהוא כולו מפויח וסוּסֶף זעה. וכסאלתיו: מה לריצה זו בצהרי יום
 ומדוע הנך מפויח כל-כך? ענני בפססות ובבת צחוק, כדרכו תמיד, "ביתנו
 נפגע מן ההתפוצצות ואני עוסק, זה היום הסני בהצלת החפצים מחבית.
 קפצתי לרגע מן הבית על מנת לקבל סחרור, עבור אחד השוראים, מן הפעולה
 הערב".

אכן, מפקד מסור לשוראיו היה אלעזר,
 פגחתיו פעם בגבעת סאול כשהוא רכוב על גבי חמור, החגורה
 הערבית הרחבה על מתניו. הרובה על שכמו ופניו קורנים,
 לסאלתי "לאן פניך מועדות?" ענני "להביא מצרכי לדיר-יסיין.
 החלפנו כלי רכב חדישים - בחמור, הגבו חוזרים לחיי אבותינו - חיי
 פססות עמל ותם.

אכן, פסוט ויסר היה אלעזר, אהב את העבודה ומוכן היה לעזר
 לכל נצרך.

בסעת מלוי תפקידו בנוטר-דם נפצע מפגזי האויב ולאחר מספר
 ימים נדהמנו לסמע כי אלעזר מת מפצעיו.

יהי זכרו ברוך ! ! !

מכתב 2121 מ.א.א.

21/7/48
19

דברך 9.12.48

פ.א.

הנה את

שמה

הנה

מכתב 4 מ.א.א.

מכתב 2121 מ.א.א.

28 VII 1994

לבי

י"ד ארצון יב לבנים ירושלים

שלום אבונא!
התבארת מאוד לקבל את מכתבם בו אתם מצינים
בני שבתק של בני אלעזר וביצחקים ריק מתוכן.
בזמן ביקשת מחבלין הטובים לבל בזמן
ואנני יוצגת מצד הדבר לא יצפה. בזמן לא
לעתה טובה בלפה ובעיקר בכתבה, ולכן הטלתי
זאת על התקנים.

אני מצרפת בזאת כמה מילים על בני י"ד. מאחר
משוילי אצל וותמנויות ומקלטת מכם להכניס
אותם לתיקו.

מוצא להצטרף את גשומת ליבי.
בברכה שנה טובה
מאכה יציבה

עצ הגות וצ' למינימ ארדון המלפחם גלכולם

אני מצויסח מכתב כב למספר נססדיק טכנין מקלט
לסצרים למיך אכבו טו אלוצר ידיויה זכ במלמט 52
מרכ המנפילתי. כמכחבים פורסמו בעלון "אלוצרו" וצצרא"
מנצזר בקן הים פדיל ופר טמל כמנחיק.

קומה כי הכאב אינו חולץ זאו מתזמזם
בקרקמם של כסנאים לכפיה אלמו, וצדלו
ימז שימו, קדור טו קצם - מפינכ, זמ
ספקור ומלוג.

ויאז כיצד זמ הנריס אומם ידיויק עיצאים מצדקנע
- זהוה נומה קן 18, זמ אומו חיוך נצמי
ומכ מפוררה.

אקט לעביס איזיסמפם עם פוליס, וזמקנב
ברסומזר אלנם!

1. הטם הוא אלוצר (אלש כאתר י)
2. סירב כקנע - עקוד מודיעין, וכוזלס לכפיה מ"ה
3. הזממל קקנעזם כליך עכסמ, וכונוכר דם
4. המענפה היסמטליס, ככ נולד, כני נטצז וממ מפינצין

נוקם לכם עם חזבלל אומל אמי הינע ימ כמיקו כמיל

ימל ידיוני
(אומנימ) 026526637
כוכב מיימון 18 יכסלמ